

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lævini Torrentini, Episcopi Antverpiensis, Poemata Sacra

Torrentius, Laevinus

[S.l.], 1594

Virgini Matri Lavretanæ votvm, Sive Vndeorta scribendi Departu Virginis
opusculi occasio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69329)

VIRGINI MATRI LAVRE-
TANÆ VOTVM,

SIVE

Vnde orta scribendi De partu Virginis
opusculi occasio.

DIVA parent nostros toties miserata labores,
Extremis toties auxiliata malis,
Nec timidum certis occumbere passa periculis
Quæq; forent terra, quæq; adeunda mari,
Quæ tibi pro tantis Superum regina merenti
Muneribus grata premia mente dabo?
Edificent aly solido de marmore templa,
Ampla quibus largas arca refundit opes,
Et vetus argentum, vetus hic tibi splendeat aurum.
Deferat huc niveum discolor Indus ebur.
Hic tibi sint variis Arabum distincta lapillis
Grandia Sidonis pepla recocta focis,
Molliaque intextis surgant aulaa figuris,
Barbara quæ tenui femina pinxit acu,
Ac benè materiam postquam suspexerit hospes,
Materiam vinci clamit et arte manus.
Talia qui donent laudèmq; decus que mererè
Crediderim, dignos semper ubique coli.
Ecquid enim toto tam rarum cernitur orbe,
Quod pietas meritis denegat alma tuis?
Sed duro tamen est aliquid viuacius ære,
Est lapide, & concha pulchrius Oceani,
Quod non solus Arabs, aut dives possidet Indus,
Et celeri externo fertur ab orbe rate.
Sed vates fecere p̄i caelestibus vsi
Auspiciis, docta nobile mentis opus,
Mentis opus, quo non aliud præstantius vllum,
Nec donum celo gratius extiterit,

Mentis

Mentis opus, nihilo minus immortale coruscans
 Quam que sidereo mens venit ipsa polo.
 Non illud Martis rabies, non turbidus Auster,
 Non perimant casu fulmina missa graui.
 At pictæ pereunt tabula, grandesq; colossi,
 Sive hominem simulet, seu labor ille Deum.
 Ingentes pereunt vrbes, immania regna,
 Seu tua rex Macedo, Remule siue tua.
 Quos nisi Pierio iexisset Musa sub antro,
 Nulla illaudati nominis umbra foret.
 Cetera cum longa pereant consumpta senecta,
 Et nunquam redeat qui fuit ante vigor,
 Ingenij monumenta manent, succrescit in horas
 Gloria, & extinta posteritate viuet.
 Musa mori vetat, & longum diffundit in æuam,
 Dum sua virtuti premia ponit ouans.
 Atque hominum blando demulcens corda lepore,
 Mulcet & æternos non minus illa Deos.
 Illa etiam templis meritos indicit honores,
 Et facit ad nostras Numen adesse preces.
 Tum vatem quemcunque sacra semel imbuit vnda,
 Et dedit Aonio fundere verba sono,
 Morte obita, humanos cum spiritus exiit artus,
 Ipsa manu campos ducit in Elysios.
 Haud tamen immundos fas huc transire poëtas,
 Quorum virgineus fugit ab ore pudor.
 Sit satis hos turbe quondam placuisse salaci,
 Dum canitur medio turpis amica mero,
 Atque aliquem sculpto titulum superesse sepulcro,
 Notaque librorum nomina fronte legi.
 Casta placent Superis. Si casta poëmata viuet
 Auctor, & extrema cum venit hora die
 Qua mare, qua tellus, conuulsusq; ardeat æther,
 Et redeat fracto terrificum orbe Chaos
 Cælestes inter choreas, cælestis & ipse

Pars chorea, arguto præcinet ore melos.
 Intenti accurrent Superi, colloque canentis
 Iniiciunt avida florea sæta manu.
 Ipsa caput cinctum lauri frondente corona
 Adduces nati Diva sub ora tui,
 Flammantèsque dabis radios, vultúmque tueri
 Sidereum immotis posse superciliis.
 At Deus omnipotens folio sublimis eburno
 Antiquum reputans mente creator opus,
 Et memor ut quondam nostros indutus in artus
 Sanguine proclivem stravit ad astra viam,
 Tum verò ingenti vinctus genitricis amore,
 Non poterit votis durior esse tuis.
 Ipse igitur vatem quem calo digna locutum
 Comperit humanis altius isse modis
 Annuet æternis procerum discumbere mensis,
 Atq; epulas casta concelebrare lyra.
 Ille tuos referet partus. Nec mollius vllum,
 Aut magis accendens gaudia carmen erit.
 Hæc ego sancta parens tota sic mente volutans
 Hospes ad Hadriacas forte ferebar aquas,
 Brachia quâ curvans in portum contrahit Ancon,
 Et procul aduersos aspicit Illyrios,
 Quâque ferox nota Pœnorum strage Metaurus
 Umbrorum latos irrigat almus agros.
 At sacri nemoris dorso tibi plurima frondens
 Laurus odoratas explicat alta comas,
 Et sua marmoreis imponens nomina templis
 Non ita se Delphis iactat Apollincis,
 Non Lyciam, non Delon amat, quin Thessala sterbit
 Tempe, oditq; tuum Phœbe superba caput.
 At Mariam laureta sonant, Mariam alta reclamant
 Litora. Quo audio ventus & vnda silent,
 Horrida tempestas leni convertitur aura,
 Et volat excusso tutacarina metu.

Agnoscent

VOTVM.

Agnoscunt duri cursus solatia nautæ,
 Et quæ polliciti reddere vota parant.
 Ipse gubernator puppim de more coronans
 Te dominam plena voce salutat ouans,
 Atque ait, O Ebalij valeant, mala sidera, fratres:
 Certior hæc seuo stella reperta mari.
 Tunc ego progressus portu quò celsa vocabant
 Culmina delubri conspicienda tui,
 Dein sacrum genibus perrepens limen ubi aram
 Aspexi, tactus religione loci,
 Protinus & duplices tendens ad sidera palmas,
 Ritè pias animo concipiente preces,
 Meque meosque tibi deuoui sancta, labores,
 Pieria parerem quidquid ab arte potens.
 Hæc igitur tenui deducta poemata filo,
 Dum iuuat Ausoniam sollicitare chelyn,
 Et numeris vulgare tuas pulcherrima laudes,
 Reddimus integra debita vota fide.
 Tu natum mihi concilia, tu remque domumque
 Serua, tu patria ser pia mater opem,
 Vt qui nunc nostrum turbat Mars impius orbem
 Dura vel in Mauros, vel terat arma Getas,
 Nos pax alma nouis plaudens circumuolet alis,
 Aurea pax, terris aurea dona ferens.